

ца сѣдижхъ при нозѣтъ на одъртъ и поискахъ да почетъ на свѣщътъ, но книгата паднѣ отъ рѣцѣтъ ми, като си намыслихъ чудното съвпаданіе, което слѣдъ толкозы години искараваше за свидѣтель и прѣдстатель на послѣднѣтъ сънъ на повиннѣтъ онзи старецъ внука на неговѣтъ жертвѣ. Послѣ всрѣдъ дълбокѣтъ онѣзи тишинѣ прѣкарвахъ прѣзъ умъ и безъ да щѣ сценѣтъ отъ животѣтъ и кръвопролитіята на които главно лице е былъ умирающѣтъ, и търсяхъ тѣхнѣтъ дирки по образѣтъ и голѣмытъ черты на приблѣднѣлото му лице, което като вощено плашило ми ся виждаше всрѣдъ тѣмнинѣтъ. Бѣше мъртвецъ непогребенъ. По нѣкога идвахъ до възглавницѣтъ му за да ся увѣрѣмъ да ли още дыханіето оживяваше оборенѣтъ му гърды.

Но кѣдъ срѣдъ нощъ налегнѣ мя и мене неотбиванъ сънъ, и като си подпрѣхъ главѣтъ на дѣснѣтъ си рѣкѣ заспалъ съмъ. Но тутакси мя събудихѣ жалостны нѣкои скърцанія, и като отворихъ очи осѣтихъ че на стрѣхнѣ и мозакѣтъ чакъ вѣтрѣ въ коститѣ ми; защото старецѣтъ бѣ станѣлъ и впилъ бѣ въ мене очи, очи за чуденіе, които показвахѣ живость и остроуміе каквото до тогазъ не бѣхъ съгледвалъ въ него. А когато моитѣ очи ся срѣщнахѣ съ неговѣтъ, призракѣтъ настрѣхнѣ, и като прострѣ къмъ мене кръстомъ рѣцѣтъ си, рече съ единъ молебенъ гласъ на който чудный-тъ и непознатыйтъ от-